

॥ १६ ॥ १७ ॥ १८ ॥ १९ ॥ २० ॥ २१ ॥ २२ ॥ २३ ॥ २४ ॥ २५ ॥ २६ ॥ २७ ॥ २८ ॥ २९ ॥ ३० ॥ ३१ ॥ ३२ ॥ ३३ ॥ ३४ ॥ ३५ ॥ ३६ ॥ ३७ ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥

दृष्ट्वा विनिहतान्संख्येपंचालान्सोमकैः सह ॥ येमां युद्धे भियोत्स्यंति तान्ह निष्यामि भारत ॥ १६ ॥ न हिते वीरमोक्ष्यंते मद्वाङ्मतरमागताः ॥ एवमुक्त्वा महाबाहुः पु
त्रं दुर्योधनं तव ॥ १७ ॥ अभ्यवर्तत युद्धाय त्रासयन् सर्वधन्विनः ॥ चिकीर्षुस्तव पुत्राणां प्रियं प्राणभृतां वरः ॥ १८ ॥ ततो ब्रवीत्सकैकेयान्यंचालान् गौतमी सुतः ॥
प्रहर्षध्वमितः सर्वममगात्रे महारथाः ॥ १९ ॥ स्थिरीभूताश्च युद्ध्यध्वं दर्शयंतो बलाघवं ॥ एवमुक्तास्तु ते सर्वे शस्त्रवृषीरपातयन् ॥ २० ॥ द्रौणिं प्रति महाराज ज
लंजलधरा इव ॥ तान्निहत्य शरान्द्रौणिं दर्शवीरानपोथयत् ॥ २१ ॥ प्रमुखे पांडुपुत्राणां धृष्टद्युम्नस्य च प्रभो ॥ तेहन्यमानाः समरेपंचालाः सोमकास्तथा ॥ २२ ॥
परित्यज्य रणे द्रौणिं व्यद्रवंत दिशो दश ॥ तान्दृष्ट्वा द्रवतः शूरान्यंचालान्सहसोमकान् ॥ २३ ॥ धृष्टद्युम्नो महाराज द्रौणिमभ्यद्रव द्रणे ॥ ततः कांचनचित्राणां सज
लांबुदनादिनां ॥ २४ ॥ दृतः शतेन शूराणां रथानामनिवर्तिनां ॥ पुत्रः पांचालराजस्य धृष्टद्युम्नो महारथः ॥ २५ ॥ द्रौणिमित्यब्रवीद्वाक्यं दृष्ट्वा योधानि पातिता
न् ॥ आचार्यपुत्रदुर्बुद्धे किमन्यैर्निहतैस्तव ॥ २६ ॥ समागच्छ मया सार्धं यदिशूरोसि संयुगे ॥ अहं त्वां निहनिष्यामि तिष्ठेदानीं ममाग्रतः ॥ २७ ॥ ततस्तमाचार्य
स्तुतं धृष्टद्युम्नः प्रतापवान् ॥ मर्मभिद्भिः शरैस्तीक्ष्णैर्जघान भरतर्षभ ॥ २८ ॥ ते तु पंक्तीकृता द्रौणिं शराविविशुराशुगाः ॥ रुक्मपुंखाः प्रसन्नाग्राः सर्वकायावदार
णाः ॥ २९ ॥ मध्वार्थिन इवोद्दामा भ्रमराः पुष्पितं ह्रुमं ॥ सोतिविद्धो भृशं क्रुद्धः पदाक्रांत इवोरगः ॥ ३० ॥ मानी द्रौणिं रसं भ्रातो बाणपाणि रभाषत ॥ धृष्टद्युम्ना स्थि
रो भूत्वा मुहूर्तं प्रतिपालय ॥ ३१ ॥ यावत्त्वां निशितैर्बाणैः प्रेषयामि यमक्षयं ॥ द्रौणिरेवमथाभाष्य पार्षतं परवीरहा ॥ ३२ ॥ छादयामास बाणौघैः समं ताह्यधुहस्त
वत् ॥ सबाध्यमानः समरे द्रौणिना युद्धदुर्मदः ॥ ३३ ॥ द्रौणिं पांचालतनयो वाग्भिरातर्जयत्तदा ॥ नजानीपे प्रतिज्ञां मे विप्रोत्पत्तिं तथैव च ॥ ३४ ॥ द्रोणं हत्वा किल
मया हंत व्यस्त्वं सुदुर्मते ॥ ततस्त्वाहं न हन्म्यद्य द्रोणे जीवति संयुगे ॥ ३५ ॥ इमां तुरजनीं प्राप्तामप्रभातां सुदुर्मते ॥ निहत्य पितरं ते दधतस्त्वामपि संयुगे ॥ ३६ ॥
नेष्यामि त्रेतलोकाय ह्येतन्मे मनसि स्थितं ॥ यस्ते पार्थेषु विद्वेषोयाभक्तिः कैरवेषु च ॥ ३७ ॥ तां दर्शय स्थिरां भूत्वानमेजीवन्विमोक्ष्यसे ॥ यो हि ब्राह्मण्यमुत्सृज्य
क्षत्रधर्मं रतो द्विजः ॥ ३८ ॥ सवध्यः सर्वलोकस्य यथा त्वं पुरुषाधमः ॥ इत्युक्तः परुषं वाक्यं पार्षते न द्विजोत्तमः ॥ ३९ ॥ क्रोधमाहारयत्तीव्रं तिष्ठतिष्ठेति चाब्रवीत्
निर्दहन्निवचक्षुर्भ्यां पार्षतं सोभ्यवैक्षत ॥ ४० ॥ छादयामास च शरैर्निःश्वसन् यन्नगो यथा ॥ सच्छाद्यमानः समरे द्रौणिनाराजसत्तम ॥ ४१ ॥